

V 27

En raketvisa
1814 En raketvisa visad

En sommarafton i gröna lunden jag ensa
gick och betraktade mig. De förra dagar och de glada
och en flicka som förr var min.

Min flickas stötthet, och stötta minnen har bragt
en smärta uti min hög, men den förgänges likt
stötta glömska minnen och jag på flickorna tänkte jag.

3/ Men denna tanke är svår att glömma och för likt
vatten uti en ström för källbeken den är till ett
gömma kan hon i hjärtat liksom en dörr.

4/ En rik mans dotter som mig förtjusat hon mig
älskar så innerlig mitt hjärta klappar hennes
öga lyfte likt klara stjärnan i nattetid.

5/ Och sköna flicka för jag dig älska jag vill dig
min trohets hand och för jag tänka att du mig
älskar och ~~att~~ för jag blifva din trogna vän

6/ Ach ja skön yngling jag vill dig lofva mitt hjärta
trohet och mi hand och du skall uti min famn

8
Så sofra för dig min kärlek har gått i hand.

Så tatte vi och stöt förtroligt kvarandra uti
älskad famn, och vid ett ~~hjärta~~ hjält en ringa boning
som var belägen invid en strand.

Här sutto vi vid fåglars kvitter och näktargalens
ljusva sång, som turturdufvan min Kudda sätter
med rodnad kinder och öppen famn.

Då flickans fader fick detta veta att hon
älskad var of mig, då blef han vredet uti sitt sinne
och sade dett för aldrig åter.

Då sände han flickan till andra länder för
att hon skulle glömma mig och jag fick stanna
på svenska stränder och söja längtande efter dig.

Sjua är förflutit men med smärta af oro bång-
tonde i mitt sinn, ty jag finner uti mitt hjärta
bid natt och dag är hon uti mitt sinn.

8 1/2 2 En vacker visa

498905

Nu har jag inte mera följt på jorden sen du
ditt sista afsked tagit har sorgen ropat högt
utöfver jorden min vän sitt hjärta i en
annan gaf.

Denna afton är den siste gången jag med dig
sitter i den gröna lund där vi för länge gånge
knutit bandet som skall upplösas denna aftonstund.
Säg mig min vän hvems skuld kan det väl vara.
Att kärlekselden locknat ut hos dig det för du
tydigen för mig förklara förän vi skiljas
och jag går från dig.

Haf tack för min vän för tre års trogen
kärlek som nu är uppköst denna aftonstund
ja skogens fåglar därtill vittne äro och ingen
varelse det hört.

Min hand till afsked jag nu vågar trycka
i denna stund så sorgen som jag gör jag

önskar dig en mycket högre lycka med
den vännen som du har.

Åks visa Åks visa

1/ En visa vill jag sjunga den sjelf jag skötat
har när jag blef förd till fängelse intill
Kristianstads stad den är så enkelt dektad och
skrifven som den är kan Sven Mårits Nilsson
Sönvit så är mitt sätta namn.

2/ Jag häktad blef i hemmet den tredje mars
i är den natten mins jag alltid jag den för
mitt minne står jag kom från sköna
Balsby den väg som hemåt går jag gästade
hos en flicka skön Elin vi förstår.

3/ Jag afkänd satt vid bordet för att taga
mig en kolar i sällskap med Nils Jegersätt
det namnet har min far. Och best
som jag nu satt der stets Jörren
hastigt opp ingrussa tre poliser.

vildaste galopp.

4/ Här har vi Åsk de sade kom följ med
oss i kvätt till staden Kristianstad skall
du få bo i cell med dessa ord den ene
revolveren tog fram ett motstånd gör
dig föga det ser du sade han.

5/ Jag blef belagd med bojer och fängslad
från mitt hem från vänner och anhöriga
då tänkte jag på dem jag tog med mycket
smärta till detta fängelse o älskade
kamrater skall jag er mer få se.

6/ Jag många gånger tänkte hvad som jag
skulle få när dommen den upplästes
så lydde den ja så för slagsmål du
nu dommes ljöd dommens starka röst
ett år och tvänne månader då black det
i mitt bröst.

7/ Jag sitter nu i fängelse lik en färdrytt

God vet om jag skall mera den gyllne fröhet
se för dagarna äro långa och nätterna
likaså att sitta insperrad det kan ni
väl förstå.

En flicka har jag narrat vill jag erkän-
na här hon sitter nu och gråter
för mig och sitt besvär att hon skall
ensam lida det är ju ej så lätt det
har hon ej förtjänat det vet jag ja allt
väl.

1/ Nu stutar jag min visa och ändrar
här min sång för samvetskrav och
ånger mig trycker mängen gång att
sitta innemurad är intet narreri en
suck från hjärtat kväder ack om jag vare
fri

En vacker kärleksvisa
1/ Ja hör ni gossar alla som än ogifta går
Och lite känner världen och mindre den
förstår skänk aldrig edert hjärta åt någon jädisk
vän skänk hällre det för evigt åt Gud i Himlen

2/ När jag nu besinnar hur det har ändrat sig
På börja mina tårar att rinna uppi mig
Fast glädjen stod i blomstring i våra unga
bröst Så stutar all vår glädje i sorgens kalla bröst.

3/ Jag tänkte jag som andra att skaffa mig en
vän en som jag tänkte älska näst Gud i himlen
För jag mot dig var. Trogen blef falskhet blott
min lön men det skall en gång straffas så sant Gud
hör min bön.

4/ Den vännen som jag älskade den heffver jag bort-
mist Nu får jag sitta ensam lik fogeln uppi kvist
Jag tycker att mitt hjärta vill brista i mitt bröst
för nu är från mig tagen all glädje och all tröst.

3/ Man tänk vad jag fått lida för det jag älskat Dig
för nu fins ingen enda som kan ge tröst åt mig
När ungdomen sig samlar till dans och rojen åt
Då får jag sitta hemma och trösta mig med gråt
6/ Skall jag då gå och skämmas för alla som mig ser
För alla som mig skänna de säkert åt mig her
Ty foglarna ha nästan kvärit de samlas sig, men
släckers jag har ingen som väntar efter mig
7/ Låt människorna dömma och göra gäck af mig
Kan det dom göra någonting så må de roa sig Jag är
en fattig gosse det får jag kännas vid ty sorg och
ledsamheter de hänga sig vid mig.
8/ Men kärlek har jag båret från första stund till Dig
men du har varit falsk och otrogen emot mig men
herren skall väl straffa den som otrogen är och
den som sådan falskhet uti sitt hjärta bär.
9/ Nu hafver jag fått veta hur du beljuget mig och
jag som aldrig talat ett enda ord om Dig

Men du har nog kamrater som kunna hjälpa Dig att
sammansätta lögnen och sprida ut mot mig
10/ Harkända dagen kommer då du får ångra Dig
För hvad som du har brutit och illa gjort mot mig
ja herren skall väl straffa den som otrogen är
och den som sådan falskhet uti sitt hjärta bär
11/ Gjeflig var den stunden jag sattes tro till Dig
för nu har all min glädje i sorg förändrat sig
Dät är som plöcka blommor på torra blommers-
träd ty där som ej fins kärlek där följer falskhet
12/ Jag sök Dig då en make som bättre är än jag
och lyckan må Dig följa intill din sista dag
om ett jag nu Dig beder om du vill lyda mig
gör aldrig så mot andra som du har gjort mot mig.
13/ Om morgonen när solen gått upp på himlen, då
börjar jag att tänka på Dig min lilla vän
om kvällen när som andra begifva sig till ro
då önskar jag mig neder i gravens tynga bror

14
Nu slutar jag min visa och bjuder dig farväl
jag kan ej längre blifva en sorgens vernadsträd
för det du här i världen ej blifva kan min brud
Farväl vi träffas åter ~~här~~ i himlen hos Gud. I

August Nilsson Nygård Öppmanna
August Nilsson Nygård Öppmanna

I Fröken Agnes Färlöksöden.
Fröken Agnes uti dystra drömmar går
uti fränsens tystnad ingen sa hon får
Fastän rummet fint och i siden kladd
heres sömn den flyr upp i spöspår.
2/ Ut i natto kretsa upå bot och fast
Stackars Agnes måste vara med som gäst
Hon spela dansas fastän ingen ser
att hjärtat liden ~~är~~ som nunnan ber.
3/ Hon suckar ömt en tår på kinden rann
Hvarför blef jag inte fatig född som han
att vara glad och fattig hvilken härlig lott
mot att rik och frilös bo på gästne stott.
4/ O grymma öde hvarför blef jag född
i kvalfull längtan blef min tid förödd
O hvarför blef jag till dessa salar
förd som endast vittnar om flöd och törd.

5/ Försvararen Gustaf jag ej glömma kan
Sed är här flytt sedan han försvarad
ej ett ord till afsked ej ett enda ord
Kanske han kvitar i den kalla graf
6/ Eller har han stupat i en strid så het
emot nöd och armod o vem vet hvem vet
7/ Eller har han glömt den lilla flickans smil
Till hemligt möte till honom ofta kom
8/ Så satt hon uti kvällens tysta aftonstund
Så hennes fader kom på hennes rum
Ack kära Agnes nu din fader gläd
Om några vecker lig i brudbräkt kläd
9/ Grefve Reinhold var här en dag på strand
Han anhöll om din väna hand
Han är rik och mäktig vilket och förmän
han blifver dig en värdefull vän
10/ Hon svimmade först men fattar sedan
mod förvist är ni för mig en fader god

Men förlåt att jag mig ej gifta vill och allmog
här jag grefve Reinhold till.
11/ Bortskända barn utropa fadern vred
skall du ej som andra lyda tidens sed
Det är ej försvarat att din präkentiad tar
slut Det är din plikt att lyda utom prat.
12/ Grefve Reinhold ej mitt hjärta vinn kan
ej för pengingar säljes jag min hand
Ty guds ord ej genom lyckan vansk
Och smärtan görmer under flärd
o glans
13/ Min plikt den är att lyda hänsans röst
Ty en annan ~~vän~~ ^{och} vilst jag bär uti mitt bröst
Befall mig jag gläd i Tälens går
för den jag älskat sin min barndoms vär
14/ Så satt hon där i kvällens ensamhet
Den stund hon stred hon endast själv det
vet men innan följande blickar morgonstund
hon klädd och färdig står i faderens rum.

Hon stannade min fader tack förläit
 Att jag ej binda kan min själ förläit
 Förläit den sorg som jag nu välar er.

förläit, förläit vi skall ej träffas mer
 Jag reser nu långt bort till främligt
 land där ett vänligt öde nog om mig tar hand
 Jag reser nu dit vännen rest förut
 kankända där min förhoppning tar slut.

Sarvåt mitt hem min kära stolta borg
 brors musar endast gömma krut i sorg
 Sarvåt i salar o du gamla lind.

Jag fälsning sänder jag med himlens vind
 Fröken Agnes kastar sig i vattnet friska sund
 Uppå Gustaf tänker hon i sista stund
 Hennes själ har flyttat till himlen upp
 Och ur vattnet drages hennes döda kropp
 Slut

August Nilsson Nygård
 Oppmanne

Hjalmar o Ingeborg

Trängre nordiska hjättar de friade en gång
 Till den hufva och sköna Ingeborg

Den utvalde hette Hjalmar o den andre hette
 Jarl som af vrede o herra fick en korg.

Möt mig Hjalmar på Sandö vid midsommartid
 Att på Hållgården mig till mötes stå.
 kanske jungfrun den sköna Ja skall
 öfvergifven bli när du brider i fjärran
 Det blå.

V Ut drog Hjalmar att möta sin kärstare
 så vild men i sorg satt den sköna Ingeborg
 Att med munernas hjälp söka skydda sin vän
 ty hon arade olycka och sorg

J Se vildaste brötsar, flög svärden omkring
 och det blänkta lik blaxten i Det blå
 Hjalmar klyptes och bryrjernas stålharda
 ring måste vika för huggen också.

5 Kort blef striden som armen så länge
väntat på men ett blodbad så varmt & så rött
Den högste kan lifa för att hälsa sin vän
förlor Angantyr han var ju redan död

6 När som solen gått ned öfver sandhamnar
skär satt den blonda & sköna Ingeborg
ifrån hafvet hon väntade ung fjälmar sin
vän hennes hjärta det sigrade af sorg.

7 För välkommen var välkommen du stormande
vind med det långsamma skeppet in i hamn
var den fjälten välsödd när du seglade ifrån
land eller så du ej hur blodet det sår.

8 Och så kommer där en stormvind mitt
framför hennes syn och en vimpel som
färgad med blod singlar upp mot skyn
och den vimpeln kan sägas ju vara färgad med
blod Ty ung fjälmar lög dö där om bord

9 Sköna jungfrun hon svimmade och faller

ned till jord ty det gjorde hennes hjärta stor
sorg men nu hvilar den unge tappre
krigaren i jord hos sin hustru och
sköna Ingeborg. Ingeborg.

Stenhuggarevisa.

Den sjunde januari vi upp mot Norge gick
för att till brödet fjärra det hemma vi ej visk
för skrek det var i väntan & den kom också
fort, stenhuggaren han drager så hastigt från
sin ort. Från Karlshamn så vi reste, med två
och fyratio man, och mängen afskedsbökning allt med
en trofast hand, så drago vi från hemmet från
alla vår så god, vi drog mot Norges fjällar
allt med ett hurtigt mod. Till Falköping kom
vi uti den sena natt vi packade upp vår matäck
vi med på resan haft en snögr modföjer afren
väl också oförberedd för att vi är hos ofandsman det har
vi väl förstå

Vi resan nu fortsatte till staden Fredrikshall.
der många hjältemän som stå reser öfverallt och
snart så var vi framme vid vår bestämde ort där
allt gick oss i händer det hade vi ju spart.
Om morgonen när vi vagnade då stod vår
förmän där han ätko man utskickade med ett
besked så här skicka han till Sanderöd där
allting är beställt och så mot vagnadamen vi
ingade så snällt. Till staden vi där och undrade
om vi skulle vända om då fick vi se en
arbetsvenlig människa där kom han gjorde hvad
han kunde han viste vägen fram men
sådan väg vi togade var byggd af djelfra fan
Lagi de va beställda utaf vår förmän god
förfärd kahn och bäcken där inga sänger stod
Käddit det fans för mäten för den som grongar
har, och verktyg likaså om man till Sverige far
Till Torps vi styrde färden där vi arbeta fick

der fick vi något borge så fjorton dagar gick
då kom ett bud från förmannen att vi nu sluta
bör för att vi var från Bleking det var ju
blott därför. Men vi lät ej modet falla för det vi
arbetslösa var om morgonen från Skömstad och
så till Dyne far. Vi var nu trehön
Blekingar uppi en modans strät men
tärifrån på kvällen blott fyra sätjas åt
du kan väl modet falla för oss som en och var
by grongarne vi hade sin hos nu flagit har
Men då en fuserns stjärna oss lyske på vår
stig till Torp vi åter styrde det var vid
midnattstid men snart vi vara nöjda att
såsom mörkar gå vi packade vårt
lokag uppi en släda då och sen vi styrde
färden uppi den blanka ban vår resa den
gick snart uppi den falska ram. Ett tack vi
vill nu sända till norsk förtroendemän för

denna rekommendationen vi ej förglömma kan
jag nu min visa slutar vi var blott fyra
man men den sän visan diktat jag icke nämna
kan. Slut Slut Slut

August Nilsson Öppnarna

Halmar och Ingeborg.

Två nordiska hjältar de
friade en gång till den hvalda
och sköna Ingeborg
Den utvalde hette Halmar, o den
andre var en gäst som
af vrede och harm fick en krig.

Skat mig Halmar på Sandö
vid midsommartid att på
Holmgården mig till mötes stå
kanke jungfrun den sköna
då skall oförgyven bli när
du holder i färan det bra

Karl Olsson

St. Skedde

Tappalo

Ola Svensson

Bokan

Tappalo

Ulfar Svensson

Lenn Olsson

Bokan

Tappalo

Peter Olsson

Emil

Tappalo

Ulf Olsson

Ulf

Noraby

Carl Olovsson
St. Skedde
Lappas

Hall
Bok
Lam

LL

Loven
Ospan
Bok
Lappas

Ola Loonsen
Baker Taffatope

25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Karl Olsson

Bikar

Haffatop

1811 1812

1813

~~Bikar~~
Haffatop

Carl Olsson
Bokan

Mr. Olsson
Bokan

Karl. Olsson

Bokan

Paffar 12

Lundström

Bokan Paffar 12

Karl Olson

S. Secret

Kaffatop

My Graham
Kaffatop

John Olson

Kaffatop

antypustipuliprill

H. C. S.

H. O. S.

S. O. S.

H. O. S.

O. S. S.

S. O. S.

Handwritten scribbles

Ld. Skedet den 10 Aug. 08

Herr. H. Olsson

Carl Erikson

Karl Erikson

August Olsson

Anders Erikson

Peter Erikson

Lunge Europa

Or

August Olsson

H. Olsson

Olsson

S. Olsson

Aug. Olsson

Aug. Olsson